

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120212109
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:6120212109.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava - Petržalka, Pajštúnska č. 5, IČO 35724803, zastúpený Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava - Petržalka, Pajštúnska č. 5, proti žalovanej: W. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. nad U., R. č. XXXX/XX, o zaplatenie 3.000,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2Csp/59/2020-205 zo dňa 28.09.2021, takto

rozhodol:

- I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žalobca **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.000,00 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.000,00 eur od 18.12.2018 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo výroku II. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré vydá súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 10.01.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.000,00 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.000,00 eur od 18.12.2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Okresný súd Banská Bystrica v danej veci vydal platobný rozkaz sp. zn. 11Up/75/2020 zo dňa 11.02.2020, ktorým súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalovanú sumu s príslušenstvom a náhradu trov konania. Proti uvedenému platobnému rozkazu podala žalovaná podaním zo dňa 02.03.2020 odpor. Súd uznesením č. k. 2Csp/59/2020 - 128 zo dňa 17.02.2021 zamietol návrh Občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 79/7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962 na pribratie do konania ako osobitného subjektu na strane žalovanej, ktorý bol doručený tunajšiemu súdu dňa 02.12.2020. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.03.2021. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav: Dňa 12.06.2014 právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) ako banka a p. H. F. ako dlžník a žalovaná ako spoludlžník uzatvorili Zmluvu o hypotekárnom úvere a Zmluvu o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie hypotekárneho úveru č. 5058106732. Predmetom tejto zmluvy bolo ďalej poskytnutie splátkového úveru č. 5058320122 v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve. Dlžníci sa zaviazali za podmienok dohodnutých v zmluve poskytnutý hypotekárny úver a splátkový úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v tejto zmluve (ďalej len "predmetná zmluva"). Výzvou zo dňa 06.10.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že ku dňu 06.10.2017 je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky v sume 831,40 eur a vyzval ju k úhrade dlžnej sumy najneskôr do

15 dní od doručenia tejto výzvy. Oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 06.11.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že vyhlásil ku dňu 06.11.2017 mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru. Výzvou zo dňa 12.09.2018 žalobca vyzval žalovanú k úhrade dlžnej sumy v celkovej výške 9.167,37 eur. Uvedená listina bola odoslaná žalovanej na adresu U. dňa 14.09.2018, čo vyplývalo z predloženého podacieho hárku č. EPH138207648. Oznamením zo dňa 03.01.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky č. 1060/2018/CE uzatvorenej dňa 17.12.2018 žalobcoví postúpil pohľadávku č. úveru 5058320122 s príslušenstvom. Právne vec súd posúdil podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka; § 45 ods. 1, § 52 ods. 1 až 4, § 52a ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5, ods. 9, § 54 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 517 ods. 1, ods. 2 § 524 ods. 1, ods. 2, § 526 ods. 1, ods. 2, § 565, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka; § 1 ods. 3 písm. b), c), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov; § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná. Súd mal v konaní preukázané, že právny predchodca žalobcu (banka) ako veriteľ a dlžníci (žalovaná v postavení spoludlžníka), ktorí sú fyzickými osobami, uzavreli na jednej listine v písomnej forme dve zmluvy, a to zmluvu o hypotekárnom úvere a zmluvu o splátkovom úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, z ktorej si žalobca uplatňuje v tomto konaní nároky a pretože z obsahu tejto listiny nevyplýva, že by obe zmluvy boli od seba závislé, súd zmluvu o splátkovom úvere podľa § 52a Občianskeho zákonníka posudzoval samostatne. Súd konštatoval, že uvedená zmluva je spotrebiteľskou zmluvou. Pretože zo zmluvy vyplýva, že splátkový úver sa poskytuje na bývanie, jeho účelom je kúpa domu, je zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti a lehota jeho splatnosti je viac ako desať rokov, súd uviedol, že podľa § 1 ods. 3 písm. b), c) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. sa na túto zmluvu zákon č. 129/2010 Z. z. nevzťahuje. V konaní nebolo sporné a zároveň bolo preukázané predloženou zmluvou, že úver bol dohodnutý vo výške 13.660,00 eur a výpisom z účtu, že veriteľ v dohodnutej výške dlžníkom aj úver poskytol a teda si splnil svoje zákonné a aj zmluvné povinnosti. Na druhej strane dlžníci si svoju povinnosť vyplývajúcu im z predmetnej zmluvy nesplnili, keď poskytnutý úver riadne a včas nesplátili, s platením splátok úveru sa dostali do omeškania, čo žalobca preukázal výpisom z účtu, z ktorého vyplýva, že dlžníci mu vrátili iba sumu 7.379,59 eur. Žalovaná vo svojej procesnej obrane uviedla, že veriteľovi bola celkom uhradená suma 13.136,16 eur. V tejto súvislosti však nepredložila a ani neoznačila žiadne dôkazy, ktorými by tieto svoje tvrdenia preukázala, prípadne spochybnila skutkové tvrdenia a dôkazy predložené žalobcom. Za danej dôkaznej situácie žalovaná podľa súdu neuniesla dôkazné bremeno preukázania vykonaných úhrad nad rámec tých úhrad, ktoré uviedol a doložil žalobca. Aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu mal súd v spore preukázanú. Súd mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 06.10.2017 vyzval žalovanú k úhrade omeškanej pohľadávky a upozornil ju na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky z predmetnej zmluvy. Následne veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej (mimoriadnej) splatnosti pohľadávky z predmetnej zmluvy, čo žalovanej oznámil listinou označenou ako "Oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 06.11.2017". Pokiaľ žalovaná namietala, že výzva zo dňa 06.10.2017 jej nebola doručená do vlastných rúk, súd k tomu uviedol, že veriteľ uvedenú výzvu preukázateľne zaslal a doručoval žalovanej na adresu uvedenú v predmetnej zmluve R. XXX XX U. a tiež aj na ďalšiu adresu U., XXX XX U. nad U.. Dôjdením do sféry dispozície, možno pritom rozumieť, dôjdenie prejavu vôle do takej sféry, v rámci ktorej možno rozumne očakávať, že sa adresát s obsahom danej písomnosti oboznámi, resp. môže objektívne oboznámiť. Súd ďalej uviedol, že pri zosplatnení úveru postupom podľa § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba nie od zosplatnenia, ale v súlade s § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka zročnosťou nesplnenej splátky. Keďže veriteľ mohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), vychádzajúc z dátumu predčasnej splatnosti úveru veriteľ zosplatnil celý úver pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.07.2017. Splatnosťou splátky splatnej dňa 25.07.2017 začala plynúť trojročná premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu. Pokiaľ žalobca právo na zaplatenie zosplatneného dlhu žalovanej z predmetnej zmluvy uplatnil žalobou podanou na súde dňa 10.01.2020, mal súd za to, že uplatnený nárok žalobcu nebol premlčaný. Námietku premlčania vznesenú žalovanou podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd vyhodnotil ako nedôvodnú. S poukazom na uvedené súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu 3.000,00 eur, ktorú si žalobca v tomto konaní uplatnil, pričom táto suma nepredstavuje ani len celú nesplatenú istinu poskytnutého úveru (reálne poskytnutý úver žalovanej bol vo výške 13.660,00 eur, úhrady v sume 7.379,59 eur). Súd preto uplatnený nárok žalobcu čo do uplatnenej istiny posúdil ako dôvodný. Žalobcovi patrí okrem priznanej istiny aj úrok z omeškania v uplatnenej výške 5,00 %

ročne z priznanej sumy 3.000,00 eur na základe citovaných ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v príslušnom znení, keď žalovaná bola po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nepochybne v omeškaní s úhradou svojho peňažného dlhu. Úrok z omeškania priznal žalobcovi za obdobie od 18.12.2018 do zaplatenia, teda tak, ako to uplatnil žalobca v podanej žalobe. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Súd konštatoval, že žalobca bol v spore proti žalovanej v celom rozsahu úspešný, keď súd podanej žalobe vyhovel v celom rozsahu, a preto neúspešnej žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi v stanovenej lehote náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Poukázala na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky. Namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vytýkala súdu, že svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil a svojim rozhodovaním porušil právo žalovanej na spravodlivý súdny proces. Bola toho názoru, že v zmluve chýba podstatná náležitosť zmluvy, a to celkové náklady, koľko má dlžník zaplatiť za poskytnutý úver. Súd prvej inštancie sa podľa žalovanej nesprávne vysporiadal s tým, koľko bolo skutočne zaplatené. Z dokladu, ktorý predložil žalobca je podľa žalovanej jasne vidieť, že celá istina bola uhradená. Súd sa podľa žalovanej nesprávne vysporiadal aj zo zosplatnením úveru. Namietala, že neboli dodržané ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Doručenka z doručovania výzvy zo dňa 06.10.2017, ktorú predložil žalobca neobsahuje podpis žalovanej. Doručený list na adresu U., U. nad U. prevzala matka žalovanej. Žalovaná nemala možnosť sa s ním oboznámiť. Matka žalovanej nebola splnomocnená na preberanie zásielok. Žalovaná v tejto súvislosti poukázala na rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 12CoCsp/3/2020 zo dňa 30.11.2020, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, ako aj ďalšiu judikatúru súdov Slovenskej republiky. Podľa žalovanej, žalobca nepreukázal, že žalovaná mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v predmetnej výzve. Žalovaná ďalej uviedla, že nakoľko v predmetnej veci nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Zmluvu o postúpení pohľadávok považovala za neplatnú, v dôsledku čoho žaloba nie je aktívne vecne legitimovaný v konaní. Žalovaná zotrvala na svojom názore, že pohľadávka žalobcu je premlčaná, nakoľko žalobca podal žalobu na súd po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Žalovaná navrhovala, aby odvolací súd vrátil vec na nové konanie a nové rozhodnutie a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že sa plne stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že žalobca v konaní preukázal svoj nárok, a teda, že pohľadávka zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 12.06.2014 bola na neho riadne postúpená. Pohľadávka nebola dlžníkmi splnená v celom rozsahu, pričom právny predchodca žalobcu v súlade s ustanoveniami § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, keďže dlžníci boli v omeškaní s jej splácaním o viac ako tri mesiace. Súd preskúmaním zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 12.06.2014 dospel k záveru, že ide o zmluvu spotrebiteľskú, ktorá nie je spotrebiteľským úverom podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd nezistil, že by táto zmluva obsahovala neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

6. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia,

v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovanej dodáva nasledovné:

7. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 12.06.2014 bola medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653 (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) a pánom H. a žalovanou ako spoludlžníčkou uzatvorená zmluva o hypotekárnom úvere a zmluva o splátkovom úvere č. 5058320122 (ďalej len „zmluva o splátkovom úvere“). Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že zmluva o splátkovom úvere, z ktorej si žalobca uplatňuje nároky v tomto konaní je zmluvou spotrebiteľskou, pričom vzhľadom na to, že bol úver poskytnutý za účelom nadobudnutia alebo zachovania vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavbu nehnuteľnosti, zákon č. 129/2010 Z. z. sa na túto zmluvu o splátkovom úvere v celosti nevzťahuje.

8. Medzi právnym predchodcom žalobcu a dlžníkmi zo zmluvy o splátkovom úvere v rámci ich zmluvného vzťahu existovala dohoda o možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka (v danom prípade bod 8.4 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní), a preto právny predchodca žalobcu bol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru za dohodnutých podmienok v prípade, ak bol dlžník v omeškaní so splatením splátky, tak ako k vyhláseniu predčasnej splatnosti pristúpil právny predchodca žalobcu oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 06.11.2017 listom zo dňa 06.11.2017. Tomu predchádzala výzva právneho predchodcu žalobcu zo dňa 06.10.2017, a teda upozornenie na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v lehote nie kratšej ako 15 dní.

9. Žalobca v konaní preukázal, že túto výzvu, ako aj list zo dňa 06.11.2017 žalovanej doručoval, a to na adresu U. ako aj na ďalšiu adresu U.. V tomto smere neobstojí námietka žalovanej, že zásielku si ona neprevzala, resp. že túto za ňu prevzala jej matka. Predmetné zásielky sa dostali do sféry dispozície žalovanej a žalovaná mala možnosť sa s nimi oboznámiť. Nebolo potrebné, aby žalobca preukazoval, že žalovaná sa s listinami skutočne oboznámila, ale len to, že túto možnosť žalovaná mala. Žalobca, či jeho právny predchodca nemohol už ovplyvniť samotný proces doručovania prostredníctvom poštového podniku, a teda to, či ten, kto prebral zásielky za žalovanú je na preberanie zásielok oprávnený. Pokiaľ ale bola zásielka zaslaná na adresu žalovanej v zmluve o splátkovom úvere a zároveň na inú veriteľovi známu adresu žalovanej, právny predchodca žalobcu si svoju povinnosť v zmysle vyššie uvedených ustanovení riadne splnil.

10. Žalobca tiež v konaní preukázal, že žalovaná bola napriek písomnej výzve banky - právneho predchodcu žalobcu v omeškaní dlhšie ako 90 dní, a teda, že boli splnené aj podmienky postúpenia pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom.

11. Odvolací súd ako nedôvodné vyhodnotil aj námietky žalovanej, že dlžná suma zo zmluvy o splátkovom úvere bola už vyplatená. Žalovaná uvádzala, že táto skutočnosť vyplýva z listín predložených žalobcom. Z týchto listín, najmä z výpisu účtu právneho predchodcu žalobcu k zmluve o splátkovom úvere, tak ako uviedol aj súd prvej inštancie, vyplývalo, že vrátená bola len suma 7.379,59 eur z úveru dohodnutého vo výške 13.660,- eur. Zo strany žalovanej nebol produkovaný iný dôkaz, ktorý by preukázal, že dlžníci vykonali ešte iné úhrady, ktoré by nevyplyvali z predloženého výpisu z účtu. Okrem toho žalobca si v konaní uplatnil len nárok na zaplatenie istiny v sume 3000,- eur a zákonný úrok z omeškania odo dňa 18.12.2018, t. j. dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky.

12. Žalovaná neuviedla, v čom mali spočívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Odvolací súd takéto podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, preskúmaním zmluvy o splátkovom úvere nezistil. Ako bolo už uvedené, žalobca si neuplatnil nárok na vrátenie aj zmluvných úrokov, dohodnutých úrokov z omeškania a poplatkov, ale len na vrátenie zvyšnej časti istiny, a preto ani prípadné posúdenie neprijateľnosti niektorých týchto ustanovení zmluvy by nemalo vplyv na povinnosť žalovanej vrátiť požičanú istinu. Súd prvej inštancie vo vzťahu k nároku na vrátenie istiny sa správne zaoberal aj posúdením premlčania v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, nárok žalobcu zo zmluvy o splátkovom úvere uplatnený žalobou dňa 10.01.2020 nie je premlčaný. Premlčacia doba plynie odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo ku dňu 06.11.2017. Právny predchodca

žalobcu v zosplatnení neuviedol, pre nezaplatenie ktorej splátky došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého úveru, a preto bolo potrebné aplikovať ustanovenia § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda, že k zosplatneniu úveru došlo pre splátku splatnú dňa 25.07.2017, od ktorej plynie trojročná premlčacia doba, ktorá v čase podania žaloby ešte neuplynula, ako uviedol aj súd prvej inštancie.

12. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1CSP v spojení s § 255 ods.1, § 262 ods. 1CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca. Odvolací súd preto žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).